

ikke mageløst, at en Forsfatning er saaledes indrettet? Det ærede Medlem her ligeoverfor (K. Pedersen) sagde, at det er underligt, at Nogen, som ifølge sin Dannelse og hele Ungdomsopdragelse ikke er ligefrem født Bønde, vil opstaae som Bøndens Talsmand; men der til svarer jeg, at, naar det ærede Medlem staaerovre paa den anden Side, saa er det aldeles nødvendigt for Mobbægtens Skyld, at der staaer Nogen udenfor Bøndestanden paa den modsatte Side og taler Bøndens Sag. Naar Huusmænd og Boelsmænd vandrer ud fra vor Kreds, saa er det billigt, at denne Kreds ogsaa maa have Noget fra den anden Side. Det er imidlertid ikke denne Betragtning, der for mig er Hovedsagen; hvad der for mig er og altid har været Hovedsagen, er — og det skal jeg erklære i dette Dieblif, da det store Princip bliver krudt, — at jeg fra min Barndom er bleven opdragen i de Grundfætninger, som jeg i dette Dieblif forsætter. Den ærede Rigsbogsmand, der sidst havde Ordet, veed netop, hvorledes min Udvikling har været ligesom min Faders Tid, det er altsaa ikke til at undre sig over, at jeg taler, som jeg nu gjør, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at Grunden, hvorfor jeg holder paa Grundfætningen om at have et heelt Folk, hvor navnlig den Bøndestand er tilstede, som er her i Landet, og at det er den, der bærer hele vor constitutionelle Udvikling, er den, at man maa prise det Land lykkeligt, som har en saadan Befolkning, der er saa lidt modtagelig for hovedfulds Bevægelser og det Slags demokratistiske Rørelser, som i det ene Dieblif omfaste, hvad den har plantet i det foregaaende, som beroer paa en Aftens Opbrusning, som beroer paa, at, naar man halvt har læst Noget og knap fordybet det, saa gjør man en Brug af Forsamlingsretten, som aldrig burde finde Sted. Det er ikke det Slags Demokrati, der findes paa Landet; nei, hos os finder man en rolig og sindig Befolkning, som er Kongen og Lovene tro. Derfor har jeg holdt paa denne Befolkning og priist det Land lykkeligt, som havde en saadan, og derfor holder jeg paa den til det Sidste. Jeg troer, at de Mænd, som rækkte Haanden til, at det Folk, der var heelt ved Grundloven af 5te

Juni, nu skal blive tredeelt, begaae en stor Uret. Naar man nærmer sig en Afgjørelse som denne, saa er det umuligt Andet end at see tilbage paa hele den Udvikling, der har frembragt den, og seer jeg tilbage paa den Skæbne, der har truffet alle de Forslag, som ere bragte istand for at røkke det, der blev givet i 1848, saa seer jeg, at de ere visnede det ene efter det andet. October-Rigsraadet visnede hen; og Novemberforsatningen, som blev hilset med Jubel, visnede hen og blev foragtet.

Formanden: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at denne Forsatning bestaaer, og det er ikke rigtigt at udtale om en bestaaende Forsatning, at den foragtes.

Sable: Ja, den synger dog paa sit sidste Vers, (Formanden: Den bestaaer dog endnu!) og der er ikke lettelig nogen Forsatning, om hvilken der er blevet udtalt saa strenge Domme, som om November-Forsatningen og det selv fra den modsatte Side. Jeg tænker mig i dette Dieblif, at der stede Noget, som jeg nu vil udtale. Jeg tænker mig, at, da man seer, hvad den Forsatning, der blev vedtagen med 54 St. mod 44 St., har ført til, hvorledes denne Lov var, og at Stemmerne nu omtrent ville komme til at staae paa samme Maade, at der da kunde være paakommet En Tøselser af, om det dog ogsaa nu var rigtigt at handle saaledes, og jeg vil tænke mig, at der blev sagt til os fra dem, der have Myndighed til at sige det til os: Da den fremtidige Forsatning ikke kan blive vedtagen uden paa denne Maade, da det dog er umuligt at bringe den tilveie uden en meget betydelig Misstemning, da der ikke foreligger nogen absolut Nødvendighed for at gjøre det (En Stemme: Hvad saa?) nei, jeg er ikke færdig endnu med Præmisserne — da mange maae holde sig overbeviste om, at, hvis de Udtalelser, vi have hørt i denne Sal, igjen forelaae Folket, og dette var kaldet til at udtale sig om dette Spørgsmaal, Forstjellen da maaskee vilde være endnu mindre, ja, maaskee Forholdet ombændt, og naar der saa traadte Mænd frem og aabent sagde os: Da det dog maa forudsættes, at der i Rigsraadets Landsting